

Ազդար

Օ Ր Ա Թ Ե Ր Թ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԶԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԳԻՏԱԿԱՆ

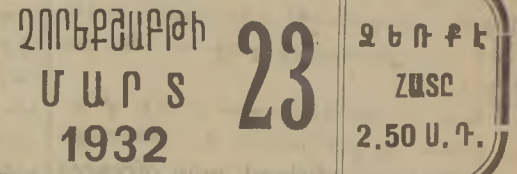

Table with 4 columns: 2. ՏԱՐԻ, Այս և անհամ ակտի քննի քերթի սեփական հասցիք, Տեղեկ — խմբագիր Հ.Ա.Կ. Պ.Ա.Լ.Ե.Ն, Ձեռնարկով և ձեռագրերով չեն վերադարձվում, Թի 17 (594)

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ԵՐԿՐՈՒ ԵՐԵՄՆԵՐԸ

ՊՐԻԱՆ ԵՒ ԶԻԹԼԵՐ

Երոպական թերթերը, ինչպես և աշխարհի ամեն կողմի թերթերը այս օրերս կը գրադուրին բացառաբար այս երկու անուններով...

Պրիան իր մահովը, եկա անգամ մը ևս շեշտելու կարծես նշանակութիւնը այն մեծ գաղափարին: Խաղաղութեան գաղափարին, որուն ան, նուիրեց իր քաղաքական կեանքի վերջին տասնեակը...

Այս մեծ մարզու կեանքը հետաքրքրական է մանաւանդ այն տեսակետին, որ ամենին մեծ դասն է բոլոր անոնց, որոնք հայրենասիրութիւնը կը վերաբերեն...

Ամենամահը և սպանակները բարդութիւններու մէջէն, Պրիան կրցաւ դուրս գալ պահպանելով խաղաղութիւնը, և քայլ մ'առելի մօտեցնելով Եւրոպան իր համընդհանրական խնայելուն:

Անա հայրենասիրութեան մէկ երեսը: Անա հայրենասիրութեան մէկ երեսը: Անա հայրենասիրութեան մէկ երեսը: Անա հայրենասիրութեան մէկ երեսը:

Այս միջոցին ինչպէս ըսինք, համաշխարհային մամուլը կը դարձուի երկրորդ անունով մը, Հիբրիտ. — երկու գոյններու տակ կը ներկայացուի այս մարդը: Ոմանք մեծ հայրենասէր կը նկատեն զինքը, Մուսօլինի մը Գերմանիոյ համար: Ուրիշներ ըսողականներ մը միայն, յանդուգն և տաղանդաւոր բարդամիտներ մը:

Ինչ որ կարևոր է, այդ անձնատուութեան տաղանդած գաղափարներն են: Այդ գաղափարներու մէջէն, իր Գերմանիոյ խոստացած բարեփոխումը և բարեկուլտուրի մէջէն, արևելի, վառօդի հոտ կուղայ որ կը շրջանոց ամբողջ Եւրոպան: Ինչ որ խաղաղութեան դէմ դասադրողի մը ընդմիջումն է իր կեցողութեամբ, իր խօսքը, իր վարուելակերպը: Ան կը գրգռէ բոլոր հիւանդ մտայնութիւնները և հոգեբանութիւնները:

Գիտելիքն է Քարլ Մարքսի, Վալտեր Գերմանիոյ դասին ալ չէ ան: Ան իր մէջ ունի, աւստրիական օբլեքային հերոսի բնոյթ: Ինչ որ հասարակական կրօնաբան արժիւրի վայրագ ճիշդը: Ծակատաբար կը զգուշանայ իր զգուշութիւնները կնիքը կրող գոծաբերի տեսք ունի ան:

Ինչպէս, յանցանք է համեմատել անգամ զինքը, Մուսօլինի հետ, որուն անունին և գործին հմայքին կ'ուզէ օգտուել, կ'ուզէ դասունք շահագործել:

Տարբեր մտահոգութիւններու և պայմաններու ծնունդ էր Մուսօլինին, և դուրսիցն և Եւրոպական դիւանդութեան շրջապատին վրայ, ոչ թէ սպառնալիքի այլ աղբարար ընդմիջումն էր: Ան պահպանուց հայրենիքներու իրաւունքներու և շահերու պաշտպան կը ներկայանայ: Լաւ է իր գոյութիւնը, որ պարտական կրնայ դառնալ համաբարձրական քաղաքականութեան մը իրապէս և սրբաբարձր իրականացման: Ան իր վիլիստիպութիւնը ունի: Իր երկրի իրաւունքները և գոյութիւնը պահպանելու յետոյ, ինչպէս Պրիանն է ապահոված, ան կրնայ ամենաօրտակող կերպով զործակցել համաբարձրական գաղափարի իրականացման: Որովհետև ան քանդուած մարդը չէ, այլ կայմակերպող, այլ շինարար մարդն է:

Ուրեմն, անկախ քաղաքական և դիւանդութեան տեսակետներէն, կարելի է ըսել, որ Պրիանի մահը և Հիբրիտի շարժումը իրենց մէջ կը պարունակեն գաղափարական դասեր:

Մեծագոյնը անոնցմէ այն փաստն է որ համընդհանրական, համաշխարհային համադրաբացարկական գաղափարները, կրնան շինարար և օգտակար կերպով գաղափար միայն երբ հաջողի կ'առնեն իւրաքանչիւր ժողովուրդի շահերուն պահպանումը և յարգանքը հայրենասիրութեանը, որ աւելի քան վառ է այսօր, որ այսօր ինչպէս երէկ, և վաղ ինչպէս այսօր ամենամեծ ազգային է մնալու ժողովուրդներու փոխարարական հարցերու մէջ:

Իսկ նոր խոսքը հայրենասիրութեան, կը սկսի ձգտիլ քաղաքական ժողովուրդներու մէջ հետեւեալն է:

Այնքան սիրելի իր հայրենիքը, որ այդ սիրով եւ ըմբռնել ուրիշներու սէրը դէպի իրենց հայրենիքը:

ԱՂԵՏԻ ՄԸ ԱՌՋԵԻ

Բոլոր անոնց համար որ կրթական մեր բարձր գործին մօտեցնել կը հետեւին, անհրաժեշտ է մնայ սա իրողութիւնը, որ թէ յետ-պատերազմեան մեր կրթական ծրագիրները դարձած են աւելի բարդ ու խճողուած:

Անհրաժեշտ է այս ճամբարները պարզելու և քաղաքական մեր դժբախտ վերականգնման յարցերը միջավայրի ու տնտեսական պայմաններուն: Այս օր կրնայ միտել, որ այսօր, հայ մանուկը, սպասել իր 7 տարեկան հասակին, դեռ ֆիզիքապէս իր աճումին չհասած, դեռ մանկապարտէզի իր զուարթ կայտուածներու զգայութիւնը չթօթափած՝ կ'ապրի իր տարիքին ու անձնական անհատապատասխան ու անբնական կեանքը մը:

Ու, ասիկա կրկնապէս կը մտահոգէ մանկավարժը, որ պարզ ու սուղանորդի մը դերէն դուրս կ'ուզէ ելլել, եւ իբրեւ հոգեբան կը փորձուի մտանայ նիւթին: Ան ահա մտարկուած շրջապատին խնայող ու սանձարձակ պահանջէն, ուսուցիչը ու աշակերտ, լծուած են ճիգի մը, որ արտակարգօրէն ծանր է ու ըստանշանային չէ: Ան խորակակ աւերներով կը վերջանայ:

Միւսը և մտահոգալից ծերացած սերունդ մըն է որ դուրս կուգայ հայ վարժարաններէն: Սերունդ մը, որուն պարտազրուած ուսուցիչ խոտոր կը հասնուածի: Ա.— Իր ֆիզիքական աճումին. Բ.— Իր առեւտրական նկարագրին. Գ.— Իր նախաիրութիւններուն, Դ.— Իր քաղաքացիական սնունդին, Ե.— Իր մտաւոր արդողութեան:

Ու ցաւով պէտք է խոստովանիլ, թէ աղէտի մահուան ճակատին, որ կ'սպանայ փայտեղ սերունդը ու սպառնալից ծերացած սնունդին, Ե.— Իր մտաւոր արդողութեան:

Նախապատերազմեան հայ վարժարաններուն մէջ լեզուական դասերը, մեր ծրագրին ու դասուցողական մէջ շարժական 3—4 պահ մը կը գրաւուին, մինչ այսօր վեց, ու կարգ մը վայրերու մէջ նոյն իսկ ութը — տասնիւրէ ընդհանրապէս անոնց թիւը:

Այս բոլորը դեռ մասամբ հասկնալի պիտի ըլլային ինչպէս երբեք հայրենասիրական և ստույգ գիտելով, ապրիլ հոգեկան ու տնտեսական նոյն պայմաններու մէջ:

Հասարակական այս բացառութիւնը կարծես պարզաբանութիւն ֆորմէնէն: Նախապատերազմեան հայրենասիրական կ'արժէք:

Ա.— Իր հայրենիքին մէջ, որ տիրող բարեքին ու սովորութիւնները գերազանցապէս հայեցի էին ու տարբեր: Բ.— Ան կը գտնուէր իր հողին վերայ, տէր իր տնտեսութեան:

Գ.— Ան կտած էր, — փոյթ չէ որ յարաբերական — խաղաղութիւնը իր հողին, իսկ հասակ նեղող սերունդը վարժարանականներէն իրեն ընձեռնուած կրթական ու միջավայրի յարմարութեանը, կ'ուսուցէր նուազ խրատապահով կրթական հաստատութիւններու մէջ:

Այսօր, ո՛չ միայն փոխուած է հայ տարբեր ու խոչնդուած սերունդը մը դաստիարակութեան ծրագիրը, այլ և փոխուած է ուսուցչին պատասխանատուութեան աստիճանը: Ու երբ կ'անդրադառնանք վերջին կէտին, չենք մտնար անոր շարքերուն մէջ սպանդին յառաջացուած երախտիկը:

ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ՄԵԾ ԱՌՔԵԱԼԸ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՐԴԸ

Պետիկ ղեկավար յանձնա կրնան ներգաւթանոր հանդիսանայ եթէ մարդ կարենայ գտնուել օրտագործել: Պրիան մէկ օրէն միւսը պետական մեծ հետեւոր մը կը դառնայ, երեսփոխանական ժողովին մէջ կատարելով հայկապ պատասխանողական մը՝ գործադրող միջոցին սպանուած գործաւորի մը մահուան ատիթով:

Հետեւ աղմուկէ, առանձնութեան մէջ, իրապէս կը ճգնի մեծ մարդը, կարգաւորով և գեղելով: Օրին մէկը, բարեկամ մը փափաքելով անոր այցելել, յանկարծ կը կանգնի սարսփաւոր լսելով կատարի հայտնուած ասիկա մէջ: Պատ մը կ'ուզէ խոյ տալ, այդ միջոցին քահանայներ կը հասնին ու Պրիան կը տնկուի ցանկապատին ետեւ... Ժամանակին անձագոյն հարցերէն յիշելու է եկեղեցին բաժնել պետութեան:

Չայն ուսուցման փափուկ և պատասխանատու պաշտօնը կը յանձնուի Պրիանի որուն անաշարձներու մասին կը գտնուի ինչ 57 տղաները եւ որեք ամուսնու ընթացքին ու կ'որոշուի այս երկուքը՝ եկեղեցին և կրօնը: Բաժնել իրարմէ: Տնտեսական և քաղաքական զանազան պատճառներով որուն զանգուշը կը

